

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/5/2022
Identifikačné číslo spisu:	8022200244
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8022200244.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci odsúdenej P. R. D.Č., pre zločin vraždy podľa § 140 ods. 1 v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, o odvolaní odsúdenej P. R. D. proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. júla 2022, sp. zn. 4Ntc/1/2022, na neverejnom zasadnutí konanom 23. augusta 2022 s následným verejným vyhlásením rozhodnutia, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku napadnutý rozsudok s a zrušuje.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) sa v Slovenskej republike

uznáva a vykoná

rozsudok Krajského súdu v Brne zo 14. decembra 2020, sp. zn. 46T/12/2020, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci z 11. februára 2021, sp. zn. 1To/12/2021, v rozsahu, v ktorom bola slovenská štátna občianka

P. R. D., nar. XX. K. XXXX v U., trvale bytom U., X. XXX/XX, Slovenská republika,

uznaná za vinnú, že

v čase od 23.30 do 23.41 hod. dňa 16. júna 2020 v obci U., na ul. Q. XX, na izbe ubytovne, po predchádzajúcom slovnom konflikte a následnej šarvátkke, kedy ju poškodený, jej priateľ Ľ.Í. U., nar. XX. H. XXXX, silno udrél otvorenou dlaňou do ľavého ucha, z ktorého začala krváčať, následne ju na chodbe pritlačil laktom za krk o stenu, z čoho sa vyšmykla, úmyselne fyzicky napadla poškodeného tak, že zo stola v izbe vzala kuchynský nôž modrej farby so zubatým ostrím, o dĺžke 24 cm, s ostrím o dĺžke 12,5 cm, jedenkrát ho bodla pod kľúčnu kosť na ľavej strane, čím mu spôsobila život ohrozujúce, vážne poranenie prednej steny hrudníka o dĺžke 5 cm, krvácanie do hrudnej dutiny a pneumotorax, čo si vyžiadalo akútny lekársky zákrok na Jednotke intenzívnej starostlivosti Nemocnice Břeclav s následnou hospitalizáciou, kde bola vykonaná hrudná drenáž, pri ktorej bolo odvedených 700 ml krvi z hrudnej

dutiny, pričom si musela byť vedomá, že poškodenému môže spôsobiť smrť, a pre prípad, že ju spôsobí, bola s týmto následkom uzročená, keď k smrti poškodeného nedošlo z dôvodu špecializovanej lekárskej starostlivosti,

čím spáchala

zločin vraždy podľa § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky

za čo jej bol uložený

podľa § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, s použitím § 58 ods. 6 Trestného zákonníka Českej republiky trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odsúdená P. R. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 12. júla 2022, sp. zn. 4Ntc/1/2022, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí uznal na území Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Brne zo 14. decembra 2020, sp. zn. 46T/12/2020, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci z 11. februára 2021, sp. zn. 1To/12/2021, v rozsahu, v ktorom bola odsúdená P. R. D. uznaná za vinnú zo zločinu vraždy podľa § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, na tom skutkovom základe, že v čase od 23.30 do 23.41 hod. dňa 16. júna 2020 v obci U., na ul. Q.Ž. XX, na izbe ubytovne, po predchádzajúcom slovnom konflikte a následnej šarvátky, kedy ju poškodený, jej priateľ E. U., nar. XX. H. XXXX, silno udrel otvorenou dlaňou do ľavého ucha, z ktorého začala krváčať, následne ju na chodbe pritlačil laktom za krk o stenu, z čoho sa vyšmykla, úmyselne fyzicky napadla poškodeného tak, že zo stola v izbe vzala kuchynský nôž modrej farby so zubatým ostrím, o dĺžke 24 cm, s ostrím o dĺžke 12,5 cm, jedenkrát ho bodla pod kľúčnu kosť na ľavej strane, čím mu spôsobila život ohrozujúce, vážne poranenie prednej steny hrudníka o dĺžke 5 cm, krvácanie do hrudnej dutiny a pneumotorax, čo si vyžiadalo akútny lekársky zákrok na Jednotke intenzívnej starostlivosti Nemocnice Břeclav s následnou hospitalizáciou, kde bola vykonaná hrudná drenáž, pri ktorej bolo odvedených 700 ml krvi z hrudnej dutiny, pričom si musela byť vedomá, že poškodenému môže spôsobiť smrť, a pre prípad, že ju spôsobí, bola s týmto následkom uzročená, keď k smrti poškodeného nedošlo z dôvodu špecializovanej lekárskej starostlivosti, za čo bola odsúdená podľa § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, s použitím § 58 ods. 1, ods. 6 Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona krajský súd rozhodol, že odsúdená P. R. D. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala odsúdená P. R. D. odvolanie vlastným písomným podaním zo 4. augusta 2022, označeným ako „Späťvzatie žiadosti o vykonanie trestu na území Slovenskej republiky“, v ktorom uviedla, že intenzívne pracuje na svojej osobnosti, závislosti a trestnej činnosti v rámci špeciálneho oddielu - bezdrogovej zóny s terapeutickým režimom, čo vníma ako výnimočnú príležitosť v rámci procesu jej nápravy a budúce vedenie riadneho života. Z tohto dôvodu požiadala o to, aby napadnutý rozsudok nenadobudol právoplatnosť a aby jej bolo umožnené vykonať zvyšok trestu v Českej republike.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) preskúmal na podklade uvedeného

odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odsúdenej je dôvodné, avšak z iných než odsúdenou uvádzaných dôvodov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

- a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,
 - b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,
 - c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,
 - d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,
 - e) výkon rozhodnutia je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
 - f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1,
 - g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,
 - h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,
 - i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov,
 - j) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu
1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo
 2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo
 3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

- k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g),
- l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nemožno postupovať podľa § 17 ods. 2,
- m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že odsúdená je slovenskou štátnou občiankou a na území Slovenskej republiky má obvyklý pobyt (pričom uvedenú skutočnosť odsúdená nerozporovala ani v podanom odvolaní), čím je splnená podmienka podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, čo znamená, že súhlas odsúdenej s uznaním a výkonom rozhodnutia na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje. Z tohto dôvodu ani odsúdenou vyslovený nesúhlas s uznaním a výkonom rozhodnutia na území Slovenskej republiky nie je dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Proti odsúdenej nebolo pre ten istý skutok, ktorý je predmetom uznania a výkonu, právoplatne rozhodnuté slovenským súdom, pričom ani najvyšší súd nemá informáciu, že by proti odsúdenej bolo pre totožný skutok vedené konanie v inom členskom štáte, ktoré sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý už bol vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý. Odsúdená nie je ani vyňatá z pôsobnosti slovenských orgánov činných v trestnom konaní a súdu (§ 8 Trestného poriadku), podľa právneho poriadku Slovenskej republiky nie je z dôvodu nedostatku veku v čase spáchania skutku, ktorý je predmetom uznávacieho konania, trestne nezodpovedná (§ 22 Trestného zákona) a výkon rozhodnutia nie je premlčaný, hoci na stíhanie predmetného trestného činu je daná aj právomoc slovenských orgánov (§ 4 Trestného zákona). Dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť (podľa stavu v čase doručenia osvedčenia) vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov a nezahŕňa opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém jej zdravotníctva vykonať. Napokon odvolateľka nie je, podľa predloženého spisového materiálu, na Slovensku aktuálne trestne stíhaná pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním a za taký trestný čin nemá ani vykonať trest.

Pokiaľ odsúdená v podanom odvolaní poukazuje na svoje zaradenie do bezdrogovej therapeutickej zóny vo väznici v Českej republike, čo vníma ako výnimočnú príležitosť v procese jej nápravy, najvyšší súd k tomu uvádza, že táto odsúdenou uvedená skutočnosť nie je dôvodom odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. Práca s odsúdenými za účelom ich nápravy je totiž zabezpečená aj v rámci podmienok výkonu trestu odňatia slobody v Slovenskej republike ako štátu, ktorého je odsúdená štátnou občiankou a v ktorom má obvyklý pobyt. Z týchto dôvodov najvyšší súd odvolacie námietky odsúdenej vyhodnotil ako nedôvodné.

Preskúmaním výroku napadnutého rozsudku však najvyšší súd zistil pochybenie krajského súdu v uvedení právnej kvalifikácie konania odsúdenej len ako zločinu vraždy podľa § 140 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, bez uvedenia štádia pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, hoci v Osvedčení, ako aj v predložených rozsudkoch je uvedené aj toto vývojové štádium trestného činu. Krajský súd taktiež v napadnutom rozsudku uviedol vo výroku o uložení trestu odsúdenej aj § 58 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, hoci z predloženého rozsudku Vrchného súdu v Olomouci je zjavné, že tento súd jej ukladal trest len podľa § 58 ods. 6 Trestného zákonníka Českej republiky, bez § 58 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky (toto ustanovenie bolo uvedené vo výroku o treste rozsudku Krajského súdu v Brne, ktorý však bol rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci zrušený). Rovnako tak najvyšší súd zistil pochybenie v písaní mena a priezviska odsúdenej v napadnutom rozsudku, keď podľa predloženého Osvedčenia, ako aj lustrácie z Registra obyvateľov má odsúdená priezvisko R. D., avšak krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku nesprávne uviedol jej priezvisko v tvare R.O. D..

Na základe uvedeného najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a nanovo ho vyhlásil s nezmeneným obsahom, avšak s opravou vyššie uvedených chýb a nesprávností.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.